

PROBLEME ETICE IN RELAȚIA MEDIC-PACIENT ONCOLOGIC

Irina Roabeș, studentă

Coordonator științific: Anatolie Eșanu, conf. univ., Catedra de filosofie și bioetică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, R. Moldova
irinaroabes@mail.ru

ETHICAL ISSUES IN RELATIONSHIP OF DOCTOR AND CANCER PATIENT

Cancer is the current global problem of humanity, because of the steady increase of morbidity and mortality in the past decades. The role of communication in the doctor and oncological patient relationship, is become more important, and in many respects due to the patient's access to a huge amount of information about their disease and treatment options.

O problemă importantă în rândurile pacienților oncologici, cât și a medicilor oncologi, ține de informarea și comunicarea adevărului despre boala sa și a pronosticului, diagnosticul în sine constituind o traumă. A spune pacientului că el are cancer, este ca și cum l-am lua dintr-o existență „normală” și l-am duce într-o alta „bolnavă”, cu o etichetă social greu de purtat, respective ea pare o presiune enormă – mentală și fizică – asupra bolnavului în primul rând. Concomitent cu cele menționate, medicul oncolog este și el presat de responsabilitatea de a comunica pacientului cu cancer toate informațiile de care acesta are nevoie într-un mod cât mai eficient, atent și empatic. Reacția unui pacient diagnosticat cu cancer poate fi diferită de la o extremă la alta (prin resemnare, prin furie sau frică, tristețe sau șoc până la sinucid), reflectându-se asupra capacității de decizie, ceea ce face necesar ca medical să-și cunoască bolnavul atât de bine încât în cazul dezvăluirii diagnosticului să poată analiza riscurile și consecințele de unde și survine problema de a îi comunica sau nu.

Informarea și comunicarea adevărului cu privire la boala pacientului este în strânsă legătură cu decizia medicală. Cine decide în cazul unui pacient căruia nu i s-a comunicat adevărul despre condiția în care se află? Până la ce punct bolnavul poate să cunoască starea sa și în consecință, în ce măsură, trebuie să intervină în decizia medicală referitoare la tratamentul său? Prin urmare, cine decide? Medicul singur? Pacientul singur? Este vorba despre o decizie luată împreună? Care este așa dar natura relației

medic-pacient? Comunicarea adevărului bolnavului este în practica medicală, însă, un proces mai complex ce determină astfel și evoluția relației medic-pacient care se desfășoară în variante diferite: diagnosticul și prognosticul sunt ținute în secret de către medic, pentru a proteja bolnavul de frica morții și a suferinței, dar și pentru a se proteja pe el însuși; adevărul cu privire la diagnostic și prognostic poate fi spus de către medicul-tehnician, direct, fără nici o precauție, fără a pregăti bolnavul să primească aceste noutăți care, pot avea efect negativ asupra evoluției condiției lui de sănătate; posibilitatea de a respecta pacientul în acceptarea progresivă a bolii pentru că medicul este preocupat de percepția și de opinia pacientului său.

Totuși, până la urmă, o comunicare eficientă este baza unei relații medic-pacient de succes când pacientul participă în luarea deciziei ce privește investigațiile, metodele de tratament relevate prin intermediul consimțământului informat care vine să amelioreze frica și anxietatea pacientului, după ce acesta a primit toate informațiile de la medicul său, ceea ce face ca nivelul de încredere al pacientului să crească, astfel permițându-ne o reușită a actului medical. Relația medic-pacient este individuală ajustată în funcție de fiecare pacient, pentru că acesta să poată, după un anumit timp, să asimileze și să înțeleagă condiția în care se află, să urmeze tratamentele propuse și să participe la luarea deciziei. Această alianță are scopul de a ajuta în lupta împotriva bolii, apoi de a accepta moartea modificând perspectivele terapeutice și de tratament.

În definitiv, putem spune că informarea pacientului și comunicarea cu acesta este fundamentul indispensabil al consimțământului, care definește și caracterizează, în vremurile noastre, relația medic-pacient.

ASPECTE BIOETICE ȘI PSIHOLOGICE ÎN REABILITAREA PERSOANELOR CU DIZABILITĂȚI MENTALE

Gheorghe Savin, student

Coordonator științific: Vitalie Ojovanu, dr. hab. în filos., conf. univ., Catedra de filosofie și bioetică, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, R. Moldova
gicusavin9@gmail.com

THE BIOETHICAL AND PSYCHOLOGICAL ASPECTS IN REHABILITATION OF PATIENTS WITH MENTAL DISABILITIES

The rehabilitation of mental disabilities is one of the most important subject in medicine and social modern life. From this point of view, the bioethical